

A vakondtúrás

Egy tavaszi napon Cékla kutya és kiscgazdája Ádám, a tanya egyik füves részén fociztak. Cékla állt a kapuban, Ádám pedig próbálta kicselezni Céklát, hogy rúgjon egy gólt. De Céklát nagyon nehéz ám kicselezni, ő az egyik legügyesebb kapus. Nem csak gyors, de hihetetlenül nagyot is tud ugrani, így ügyesen háritja a lövéseket.

– Jól van, most pihenjünk kicsit – szólt Ádám. – Elfáradtam.

– Rendben – válaszolta Cékla.

Együtt leültek kicsit odébb, az egyik fa tövébe, mikor Ádám észrevette, hogy mozog a föld. Ahol az előbb fociztak, most lassan púposodni kezdett a talaj.

– Cékla nézd! – szólt Ádám, miközben az egyre púposodó földre mutatott. – Mozog a föld!

Cékla gyorsan odanézett, majd elmosolyodva így szólt:

– Ez csak egy vakond.

– Vakond? Hogy kerül ide egy vakond? Honnan jött? – kérdezte Ádám.

– A vakond éjszakai állat, és a föld alatt él, szerencsések vagyunk, ha látjuk, nagyon kevesen látnak vakondot, mert csak ritkán jön fel a föld fölé. Amikor a túrásokat túrja, akkor sem jön fel teljesen, csak a felesleges földet löki ki a járataiból – mondta Cékla.

– Itt van nem messze a kis virágos kertem, nem fogja megrágcsálni a gyönyörű virágaim gyökerét a föld alatt? – kérdezte Ádám.

– Nem kell félned, a vakond nem bántja a virágaidat. A vakond gilisztákat, és bogarakat eszik. Azokat a bogarakat, amik a szép virágaidat akár tönkre is tehetik. A vakond hasznos állat – magyarázta Cékla.

– Gilisztákat? – kérdezte fancsali arccal Ádám. – Fúj, a giliszták nagyon undik. Hogy tudja megenni őket?

– Hát, én sem értem, te például hogy tudod meginni azt a fura ízű, csípős italt, azt hiszem úgy hívod, hogy narancs ízű üdítő. Egyszer titokban belenyaltam, mikor kint hagytad az asztalon. Édes volt az illata, de az íze, hát az szörnyű volt. Az őzikék füvet esznek, a madarak bogarakat, a vakondok pedig a gilisztákat.

Mindenki mást szeret, de így lesz teljes a világ – mondta mosolyogva Cékla.

– Értem – válaszolta Ádám. – De mi lesz a kitért kupaccal? Eléshetünk benne, mikor focizunk.

– Azt vagy szét kell gereblyéznünk, vagy elvihetjük a virágos kiskertedbe – javasolta Cékla.

– Miért vinnék el a virágos kertecskémbe? – kérdezte érdeklődve Ádám.

– Mert a vakond által kitért föld nagyon tiszta, és remekül lehet bele ültetni. Jót tesz a növényeknek – mondta Cékla.

– Értem, de most nincs kedvem elvinni a kupacot, mi lenne, ha a csak széttúrnánk, és fociznánk tovább? – kérdezte Ádám.

– Rendben – válaszolta Cékla.

Ádám a lábaival széttúrta a kupacot, Cékla beállt a kapuba, és már ment is újra a focizás. Cékla észrevett egy gyönyörű pillangót, amin megakadt a tekintete, Ádám pedig ekkor nagyot rúgott a labdába, és egy csodaszép gólt lőtt a kapuba. Cékla utólag vette csak észre, hogy Ádám berúgta a kapuba a labdát, míg ő gyönyörködött a pillangóban. Ekkor mindketten nagyot nevettek, és jókedvűen fociztak tovább.